

ANTOLOGIA POEZIEI ROMÂNEȘTI

Ion Barbu (18 martie 1895, Câmpulung-Muscel - 18 august 1961, București)

Ion Barbu a fost un poet și matematician român. Ca matematician este cunoscut sub numele Dan Barbilian. A fost unul dintre cei mai importanți poeți români interbelici, reprezentant al modernismului literar românesc. Dan Barbilian era fiul judecătorului Constantin Barbilian (care și-a latinizat numele inițial „Barbu”) și al Smarandei, născută Șoiculescu.

Talentul său matematic se manifestă încă din timpul liceului, elevul Barbilian publică remarcabile contribuții în revista Gazeta matematică. În tot acest timp, Barbilian își dezvoltă și pasiunea pentru poezie. Între anii 1914-1921 studiază matematica la Facultatea de Științe din București, studiile fiindu-i întrerupte de perioada în care își satisface serviciul militar în timpul Primului Război Mondial.

I-a avut ca profesori pe Gheorghe Țițeica, Dimitrie Pompeiu, David Emmanuel, Traian Lalescu și Anton Davidoglu.

Înfrângere

Ca fruntea mea să poarte diademul
Ce fulgeră-n albastrele palate
Am ridicat oștiri nenumărate
Și-ncrezător, dezlănțuii blestemul.

Dezlănțuii mulțimile-ntrunite
Și năpădită fu întreaga zare
Iar vremea prinse-ncet să desfășoare
Fuiorul ei de ore nesfârșite...

Mult timp, în pragul porții opaline,
Am stat s-aștept herladu biruinții,
Am stat să-ntreb cuprinderile minții
De crainicul trimis, ce nu mai vine.

Nu vine, căci spre culmile-nghețate
Oștirile n-au vrut să se îndrume,
N-au mai dorit podoaba fără nume
Și n-au găsit albastrele palate.

Încât, sub vântul aprig de ispite
S-au răzlețit din țară-n altă țară...
Și-acum se-ntorc în turme istovite
Hlamida să-mi sărute și să moară.

Oștirile se-ntorc. În juru-mi zborul
Și umbra morții darnic se împarte;
Pe când, prin doliul sălilor deșarte
Cu pași sonori pătrunde Învingătorul...

